

Kozice policzone

„Wiosenne” liczenie kozic 2018 udało się przeprowadzić za trzecim podejściem. Pogoda, która była głównym powodem przesuwania kolejnych zaplanowanych terminów, dopisała dopiero 4 lipca. Było sucho, rano bezchmurnie, wiał delikatny wiatr. Po południu, już po zakończeniu liczenia, pojawiły się chmury i przelotne burze, które nie miały jednak wpływu na samą akcję.

Podsumowanie liczenia odbyło się 25 lipca w siedzibie SL TANAP-u w Tatrzańskiej Łomnicy. Zweryfikowano obserwacje dokonane przy granicy państwowej, tak aby uniknąć podwójnego policzenia osobników przemieszczających się z Polski na Słowację bądź odwrotnie. Łączny stan kozic ustalono na 989 osobników, z czego rozpoznano: 154 capy, 275 kóz, 94 młodych tegorocznych, 85 młodych zeszłorocznych i 2-letnich, 381 osobników nie rozpoznano co do wieku i płci. Po stronie polskiej policzono 298 kozic, a po stronie słowackiej 691.

Wynik liczenia jest gorszy niż ubiegłoroczny, kiedy to naliczono 1042 kozice. Przypominamy jednak, że wyników liczenia nie należy brać dosłownie, choć podawane są z dokładnością do jednej sztuki. Błąd oszacowania nie jest znany i może przekraczać nawet 10%. Do ubytku w liczbie kozic na pewno przyczyniła się również tegoroczna zima, w czasie której w całych Tatrach stwierdzono ponad 60 przypadków śmierci kozic. Ciągłe jest to jednak wynik bardzo wysoki. Trzeba pamiętać, że jeszcze pod koniec lat 90. ubiegłego wieku w całych Tatrach było około 300 kozic.

Kozice w Tatrach liczone są dwa razy w roku: wiosną i jesienią. Jesienią określana jest liczebność populacji, natomiast wiosną głównym celem akcji jest sprawdzenie przyrostu naturalnego w danym roku, czyli liczby młodych osobników tegorocznych. W liczenie kozic zaangażowani są niemal wszyscy pracownicy Tatrzańskiego Parku Narodowego. Akcja odbywa się we współpracy ze słowackim TANAP-em. Cały teren występowania kozicy w Tatrzańskim Parku Narodowym podzielony jest na rejony obserwacyjne, w które udają się zespoły wyposażone w lornetki i specjalne karty obserwacyjne, na których zapisuje się liczbę osobników, czas i miejsce obserwacji, kierunek przemieszczania zwierząt oraz informacje dodatkowe, takie jak płeć czy wiek osobników (zwykle możliwe do określenia, czasem jednak, np. ze względu na dużą odległość obserwatora od zwierzęcia, nie do ustalenia). Dokładność wyników zależy w znacznej mierze od dobrej pogody. Uzależniona jest również od liczby obserwatorów (powinno to być minimum 60 osób po stronie polskiej i ponad 160 na Słowacji).

Wspólne akcje liczenia kozic są prowadzone od 1957 roku. Jest to najstarszy monitoring przyrodniczy prowadzony przez dwa państwa równocześnie.